

следва да изучава външните пазари, тяхните нужди и вкусове, всички настъпили промени въ тях и възможностите за новъ пласментъ. По такъв начинъ ще се създаде възможностъ за една *пазарна политика*, чиято дейностъ нѣма да има абсолютно нищо общо съ досегашната служба за информация, която има други задачи.

Чрезъ агрикултурно-износната политика и политиката за външните пазари, ще се избѣгне съществуващата до сега инцидентностъ и непълнота въ експортното производство. Ако проследимъ нашето експортно производство, ще установимъ, че често у насъ редица износни артикули започнаха да се произвеждатъ благодарение на частната инициатива и то съвсемъ случайно. Това разбира се, е коствало много трудъ, много грѣшки (примерътъ съ тютюна, ментовото семе, билките и др.) и непълнота въ развитието на производството. Проучването на производството и на чуждите пазари и осведомяването на производителитъ за всички производствени възможности, не трѣбва да става само при запитване, но по собствена инициатива на службата, която създава интересъ у производителитъ и купувачитъ. Тъкмо тукъ лежи цѣлата работа: въ самостоятелността на инициативата! Тази инициатива трѣбва непрекъснато да проучва производствените възможности и пазарните условия, да осведомява поотдѣлно или паралелно дветъ страни, на търсенето и предлагането, да ги свързва така цѣлостно, че да не бждатъ засегнати само отдѣлни производствени отрасли, но цѣлото износно производство на страната. Тя трѣбва така да ги свързва, че тѣ взаимно да се поощряватъ и допълватъ.

Като образецъ на такава инициатива може да ни послужи специално уредената служба въ Дания при датското Министерство на търговията. Това не е една информационна служба, която дава сведения „при поискване“, но една служба за проучване, осведомяване и съвещаване. При това, трѣбва да се изтъкне, че тази служба не е поставена на бюрократични начала, но се намира винаги въ жива връзка съ производителитъ и изно-